[1]व्याधः, णमुलि-व्याधं-व्याधम्[A], [2]विधुः, [3]विधुरः इमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः। यगन्ते[B] विध्यमानः आविद्धम्-आविद्धः, आविद्धवान्, विद्धिः, विद्ध्वा।

(1655) "व्यय गतौ" (I-भ्वादिः-881. सक. सेट्. उभ.)

'वित्तत्यागे व्यययति व्ययति व्ययते गतौ।' (श्लो. 150) इति देवः।

व्यायकः-यिका, व्यायकः-यिका, विव्ययिषकः-षिका, वाव्ययकः-यिका;

व्ययिता-त्री, व्याययिता-त्री, विव्ययिषिता-त्री, वाव्ययिता-त्री;

व्ययन्[C]-न्ती, व्याययन्-न्ती, विव्ययिषन्-न्ती, वाव्ययन्-न्ती; —

व्ययिष्यन्-न्ती-ती, व्याययिष्यन्-न्ती-ती, विव्ययिषिष्यन्-न्ती-ती; —

व्ययमानः, व्याययमानः, विव्ययिषमाणः, वाव्यय्यमानः;

व्ययिष्यमाणः, व्याययिष्यमाणः, विव्ययिषिष्यमाणः, वाव्ययिष्यमाणः;

[4]व्यत्-व्ययौ-व्ययः; — —

व्ययितम्-तः, व्यायितम्-तः, विव्ययिषितः, वाव्ययितः-तवान्;

व्ययः, प्रव्ययी, व्ययः, विव्ययिषुः, वाव्ययः;

व्ययितव्यम्, व्याययितव्यम्, विव्ययिषितव्यम्, वाव्ययितव्यम्;

व्ययनीयम्, व्यायनीयम्, विव्ययिषणीयम्, वाव्ययनीयम्;

व्याय्यम्, व्याय्यम्, विव्ययिष्यम्, वाव्यय्यम्;

व्यय्यमानः, व्याय्यमानः, विव्ययिष्यमाणः, वाव्यय्यमाणः;

ईषद्व्ययः-दुर्व्ययः-सुव्ययः; — —

व्ययः, व्यायः, विव्ययः, वाव्ययः;

व्ययितुम्, व्याययितुम्, विव्ययिषितुम्, वाव्ययितुम्;

---

1. 'श्याद्व्यध—' (3-1-141) इत्यनुपसर्गे धातोः णप्रत्ययो भवति।
2. 'पृभिदिव्यधि—' (द. उ. 1-108) इति कुप्रत्यये संप्रसारणे च रूपमेवम्। विध्यतीति विधुः=आयुधः, विष्णुशशिवाय्वग्नयश्च।
3. 'विदिभिदि—' (3-2-162) इत्यत्र 'व्यधेः संप्रसारणं कुरच्च' (वा. 3-2-162) इति कुरच्प्रत्यये संप्रसारणे च विधुरः इति रूपं भवति। प्रक्रियासर्वस्वे तु औणादिके कुरचप्रत्यये रूपमिदं साधितम्।
4. क्विपि वलिलोपे तुकि रूपमेवम्।

A. 'व्याधं व्याधममूढौ तौ यमसाच्चक्रतुर्विषौ॥' भ. का. 5-3.

B. 'मर्माविद्धिस्तमस्काण्डैः विध्यमानोऽप्यनेकधा॥' भ. का. 9-66.

C. 'वाय्या व्ययद्दाशविलोकमेषभ्रेषज्झषा यासदघं स्पशन्ती॥' धा. का. 2-27.